

Jumala rakastaa oikeutta

”Jos joku kerskuu, kerskukoon sillä, että hänellä on ymmärrystä ja että hän tuntee minut, HERRAN, joka toimin uskollisesti, oikeudenmukaisesti ja vanhurskaasti maan päällä, sillä sellainen on minulle mieleen, sanoo HERRA.” (Jer. 9:23, RK2012.)

Avaintekstit:

Ps. 33:5;
Ps. 85:11;
5. Moos. 32:4;
Jaak. 1:17;
Tit. 1:2, RK2012/VKR;
2. Moos. 32:14;
Matt. 5:43–48.

Muinaisessa Lähi-idässä kansojen ”jumalat” eivät olleet ainoastaan oikukkaita, moraalittomia ja arvaamattomia, vaan ne myös käskivät tehdä julmuuksia, kuten uhrata lapsia. Silloinkaan pakanalliset ihmisjoukot eivät voineet luottaa niiden suosioon, joten he eivät uskaltaneet asettua poikkiteloin heimojensa ”jumalien” kanssa.

5. Moos. 32:17 mukaan tällaisten ”jumalien” takana olivat pahat henget (ks. myös 1. Kor. 10:20, 21). Näiden ”jumalien” palvontamenot olivat täydellisiä ihmisten hyväksikäyttöä varten, mikä jätti kansat suureen hengelliseen ja moraaliseen pimeyteen.

Raamatun Jumala on täysin erilainen kuin nämä demoniset voimat. Jahve on täydellisen hyvä ja hänen luonteensa muuttumaton. Vain Jumalan jatkuvan hyvyden ansiosta meillä voi olla toivoa, nyt ja ikuisesti.

Päinvastoin kuin muinaisen maailman väärät jumalat ja jopa nykypäivän modernit ”jumalat”, Jahve on syvästi huolissaan pahuudesta, kärsimyksestä, epäoikeudenmukaisuudesta ja sorrosta, jotka kaikki hän tuomitsee koko ajan ja yksiselitteisesti. Mikä tärkeintä, hän tulee jonain päivänä myös hävittämään ne kaikki.

RAKKAUS JA OIKEUS

Rakkaus ja oikeus kulkevat yhdessä läpi Raamatun. Todellinen rakkaus edellyttää oikeutta, ja todellista oikeutta voidaan hallita ja jakaa vain rakkaudessa. Emme ole tottuneet ajattelemaan näitä kahta käsitettä yhdessä, koska ihmiskunta on suuresti vääristänyt sekä rakkauden että oikeuden.

Lue Ps. 33:5; Jes. 61:8; Jer. 9:23 (RK2012/VKR); Ps. 85:11 ja Ps. 89:15. Miten nämä tekstit valaisevat Jumalan huolenaihetta koskien oikeutta?

Näissä teksteissä ilmoitetaan selvästi, että Jumala rakastaa oikeutta (Ps. 33:5; Jes. 61:8). Raamatussa rakkauden ja oikeuden käsitteet liittyvät erottamattomasti toisiinsa. Jumalan rakkaus ja oikeudenmukaisuus kuuluvat yhteen, ja hän on syvästi huolissaan oikeudenmukaisuuden ja oikeuden toteutumisesta tässä maailmassa.

Profeetat tuomitsevat jatkuvasti hyvästä syystä kaikenlaisen epäoikeudenmukaisuuden, mukaan lukien epäoikeudenmukaiset lait, väärät vaakakupit sekä köyhien ja leskien tai muiden haavoittuvassa asemassa olevien kohtaaman epäoikeudenmukaisuuden ja sorron. Vaikka ihmiset syyllistyvät moniin epäkohtiin ja vääryyksiin, Jumala on se, joka teot ovat jatkuvasti maan päällä "uskollisuuden, oikeuden ja vanhurskauten tekoja" (Jer. 9:23). Näin ollen kautta koko Raamatun Jumalalle uskolliset odottavat suuresti jumalallista tuomiota erittäin hyvänä asiana, koska se tuo rangaistuksen pahantekeijöille ja sortajille sekä oikeudenmukaisuuden ja vapautuksen epäoikeudenmukaisuuden ja sorron uhreille.

Itse asiassa oikeudenmukaisuus ja oikeus ovat Jumalan hallinnon perusta. Jumalan moraalinen ja rakkaudellinen hallinto on oikeudenmukainen ja vanhurskas, aivan toisin kuin tämän maailman korruptoituneet hallinnot, jotka usein jatkavat henkilökohtaisen hyödyn ja vallan vuoksi epäoikeudenmukaisesti toimimista. Jumalassa "[l]aueus ja uskollisuus kohtaavat, oikeus ja rauha suutelevat toisiaan" (Ps. 85:11).

Jumala tekee myös selväksi, mitä hän odottaa meiltä. "Sinulle, ihminen, on ilmoitettu, mikä on hyvää. Vain tätä Herra sinulta odottaa: tee sitä mikä on oikein, osoita rakkautta ja hyvyyttä ja vaella valvoen, Jumalaasi kuunnellen." (Miiika 6:8.) Jos on jotain, mitä meidän pitäisi heijastaa Jumalan luonteesta, rakkaus - ja siitä kumpuava oikeudenmukaisuus ja armo - olisi keskeisellä sijalla.

JUMALA ON TÄYSIN HYVÄ JA OIKEUDEN- MUKAINEN

Jumala ei vain väitä rakastavansa oikeutta ja kutsu ihmisiä rakastamaan ja tekemään oikein, vaan hän itse näyttää täydellisesti ja horjumatta esimerkkiä näistä piirteistä. Raamattu opettaa, että Jumala on täysin pyhä, uskollinen, oikeudenmukainen ja rakastava. Jumala tekee vain ja aina sitä, mikä on rakastavaa, oikeudenmukaista ja oikein. Hän ei koskaan tee mitään väärää.

Lue 5. Moos. 32:4 ja Ps. 92:16. Mitä tekstit opettavat Jumalan uskollisuudesta ja oikeudenmukaisuudesta?

Nämä ja monet muut Raamatun kohdat julistavat, että Jumala on oikeudenmukainen ja rakastava - "hän ei vääryyttä tee" (Ps. 92:16; vrt. Ps. 25:8; Ps. 129:4). Jumala "ei tee vääryyttä. Joka aamu hän antaa oikeutensa valoksi, ei se jää tulematta. Mutta ne, jotka tekevät vääryyttä, eivät silti tunne häpeää." (Sef. 3:5.) Huomaa Jumalan luonteen suora vastakohta niiden luonteen kanssa, jotka rakastavat epäoikeudenmukaisuutta.

Jumala tietää, mikä on parasta kaikille, ja haluaa, sitä mikä on parasta kaikille, sekä työskentelee jatkuvasti saadakseen aikaan parhaan lopputuloksen kaikille osapuolille.

Lue Ps. 9:8, 9 ja Ps. 145:9-17. Mitä nämä jakeet opettavat Jumalasta?

Raamatun Jumala on "vanhurskas tuomari" (Ps. 7:12), eikä mikään paha asu hänen luonaan (Ps. 5:5). 1. Joh. 1:5 opettaa: "Jumala on valo, hänessä ei ole pimeyden häivää." Jumala ei ole ainoastaan täydellisen hyvä, vaan Jaak. 1:13 mukaan "Jumala ei ole pahan kiusattavissa" (vrt. Hab. 1:13).

Kaikessa tässä Jumalan hyvyys ja kirkkaus ovat erottamattomasti yhteydessä toisiinsa. Vaikka monet ihannoivat valtaa, Jumala on kaikkivoipa, mutta hän käyttää valtaansa vain oikeudenmukaisesti ja rakastavasti. Ei ole sattumaa, että kun Mooses kysyi Jumalalta: "Anna siis minun nähdä kunniasi", Jumala vastasi sanoen: "Minä annan hyvyyteni kulkea sinun ohitsesi - -" (2. Moos. 33:18, 19, engl. käännös).

Miksi niin hyvä Jumala sallii niin paljon pahuutta tässä maailmassa? Keskustelkaa vastauksestanne raamatututunnilla.

JUMALAN MUUTTU- MATON LUONNE

Lue Mal. 3:6 ja Jaak. 1:17. Mitä nämä jakeet opettavat Jumalan luonteesta?

Mal. 3:6 Jumala julistaa: "Minä, Herra, en muutu - -." Vaikka jotkut lukevat tämän osan kyseistä jaetta ja ymmärtävät sen tarkoittavan, ettei Jumala muutu millään tavalla, jakeen loppuosa ja sen välitön asiayhteys osoittavat, että Jumalan muuttumattomuus, jota tässä vakuutetaan, on Jumalan *moraalista muuttumattomuutta*. Jakeen loppuosa kertoo, että Jumala voi kuitenkin muuttua suhteessaan ihmisiin, sillä Jumala sanoo: "[E]ttekään tekään, Jaakobin jälkeläiset, ole entisestänne muuttuneet." Heti seuraavassa jakeessa Jumala julistaa kansalleen: "Kääntykää minun puoleeni, niin minäkin käännyn teidän puoleenne - -." (Mal. 3:7.)

Jumala on vuorovaikutuksessa luomakuntansa kanssa, mutta kaiken tämän keskellä ja kaikessa muussa Jumalan luonne pysyy muuttumattomana. Tämä vahvistetaan myös Jaak. 1:17, jossa julistetaan, että kaikki hyvät ja täydelliset lahjat tulevat Jumalalta, jonka luona mikään ei muutu. Jumala ei ole pahuuden lähde.

Tässä sekä muualla Raamattu opettaa toistuvasti, että Jumalan luonne on muuttumaton. Toisin sanoen Raamattu opettaa johdonmukaisesti, että Jumala on *moraalisesti* muuttumaton. Silti Jumala voi astua ja astuu todelliseen suhteeseen luotujensa kanssa, joille hän vastaa, mutta aina rakastavasti ja oikeudenmukaisesti.

Lue 2. Tim. 2:13; Tit. 1:2, RK2012/VKR ja Hepr. 6:17, 18. Mitä nämä tekstit opettavat Jumalasta?

Jumala ei voi kieltää itseään, Jumala ei koskaan valehtele ja Jumalan lupaukset ovat rikkoutumattomia. Voimme luottaa siihen, että Raamatun Jumala on sama Jumala, joka vapaaehtoisesti antoi itsensä (Kristuksessa) puolestamme ristillä. Hän on Jumala, johon voi luottaa varauksetta. Me voimme luottaa tulevaisuuteen, koska, kuten Hepr. 13:8 sanoo: "Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja ikuisesti."

Miten voit oppia luottamaan Jumalan hyvyyteen silloinkin, kun asiat ovat menneet elämässäsi todella huonosti?

KATUVA JUMALA?

Voiko Jumala "katua"? Jos voi, mitä se tarkoittaisi? Olemme nähneet, että Jumalan luonne ei koskaan muutu. Joissakin raamatunteksteissä puhutaan kuitenkin siitä, että Jumala "katuu" tai "muuttaa mielensä". Ainakin ihmisten kohdalla katuminen merkitsee sen tunnustamista, että on tehnyt jokin väärin. Miten sitten joissakin raamatunkohdissa Jumalaa kuvataan "katuvana"?

Lue 2. Moos. 32:14 ja vertaa sitä Jer. 18:4-10. Mitä mieltä olet näistä kuvauksista Jumalan "mielen muuttamisesta"?

Näissä ja monissa muissa kohdissa Jumalan kuvataan luopuvan tuomiosta vastauksena siihen, että ihmiset tekevät parannuksen tai he esirukoilevat. Jumala lupaa, että jos ihmiset kääntyvät pois pahuudestaan, hän luopuu suunnittelemastaan tuomiosta. Jumalan luopuminen tuomion täytäntöönpanosta vastauksena ihmisten parannuksetekoon on yleinen teema läpi koko Raamatun.

Lue 4. Moos. 23:19 ja 1. Sam. 15:29. Mitä nämä tekstit opettavat sen suhteen, muuttaako Jumala mieltään tai katuuko hän vai ei?

Näissä kohdissa julistetaan nimenomaisesti, että Jumala ei "ole ihminen, ei hän sanojaan kadu" (1. Sam. 15:29), ja "Jumala ei ole ihminen: hän ei valehtele, hän ei muuta mieltään. Hänkö ei tekisi, mitä sanoo? Hänkö ei pitäisi, mitä lupaa?" (4. Moos. 23:19). Kun näitä tekstejä luetaan muiden Raamatun kohtien valossa, niitä ei voida ymmärtää siten, että Jumala ei "muuta mieltään" lainkaan, vaan ne välittävät totuuden siitä, että hän ei "muuta mieltään" tai "kadu" tavalla, jolla ihmiset muuttavat mieltään tai katuvat. Pikemminkin Jumala pitää aina lupauksensa, ja vaikka hän muuttaakin kurssiaan ihmisen tehdessä parannuksen, hän tekee sen aina hyvyytensä ja sanansa mukaisesti. Jumala muuttaa mielensä tuomiosta vastauksena parannukseen juuri siksi, että hänen luonteensa on hyvä, vanhurskas, rakastava ja armollinen.

Mikä merkitys on Raamatun kuvauksilla jumalallisesta "mielen muuttamisesta"?

PIDÄ KIINNI RAKKAU- DESTA JA OIKEUDESTA

Raamattu opettaa johdonmukaisesti, että ” – Herra, teidän Jumalanne, on Jumala. Häneen voi luottaa, hän pitää voimassa liittonsa. Tuhansien sukupolvien ajan hän on uskollinen niille, jotka rakastavat häntä ja pitävät hänen käskynsä” (5. Moos. 7:9). Jeesus osoitti Jumalan luonteen hyvyden ja rakkauden ylivertaisesti ristillä (ks. Room. 3:25, 26; Room. 5:8). Ps. 100:5 mukaan ”Hyvä on Herra! läti kestää hänen armonsä, hänen uskollisuutensa polvesta polveen” (vrt. Ps. 89:3). Jumalaan voi siis luottaa; hän antaa lapsilleen vain hyviä lahjoja (Jaak. 1:17; vrt. Luuk. 11:11-13). Itse asiassa hän antaa hyviä asioita jopa niille, jotka asettavat itsensä hänen vihollisikseen.

Lue Matt. 5:43-48. Mitä tämä opettaa Jumalan ihmeellisestä rakkaudesta? Kuinka meidän pitäisi toimia muita kohtaan tämän Jeesuksen opetuksen valossa?

Matteuksen evankeliumin 5. luvussa kuvataan Jumalan rakkautta täydellisenä rakkautena. Epätäydellisesti rakastava rakastaa vain niitä, jotka rakastavat häntä. Jumala rakastaa kuitenkin jopa niitä, jotka vihaavat häntä, jopa niitä, jotka asettavat itsensä hänen vihollisikseen. Hänen rakkautensa kattaa kaikki ja on siksi täydellistä.

Vaikka Jumalan rakkaus ja laupeus ylittävät kaikki kohtuulliset odotukset, ne eivät koskaan syrjäytä tai ole ristiriidassa oikeudenmukaisuuden kanssa. Sen sijaan oikeudenmukaisuus ja laupeus kulkevat käsi kädessä (Ps. 85:11). Samoin Raamattu kehottaa meitä: ” – ole uskollinen ja noudata oikeutta ja pane aina toivosi Jumalaan.” (Hoos. 12:7.) Toisessa käänöksessä sanotaan: ” – noudata laupeutta ja oikeutta ja pane alati toivosi Jumalaasi.” (Hoos. 12:7, RK2012; vrt. Luuk. 11:42.)

Lopulta Jumala itse saa aikaan oikeudenmukaisen tuomion. Room. 2:5 opettaa, että hänen oikeudenmukainen tuomionsa tulee julki. Lopuksi lunastetut laulavat: ”Suuret ja ihmeelliset ovat sinun tekosi, Herra Jumala, Kaikkivaltias! Oikeat ja todet ovat sinun tiesi, sinä kansojen kuningas! Kuka ei sinua pelkäisi, Herra, kuka ei ylistäisi nimeäsi? Sinä yksin olet pyhä. Kaikki kansat tulevat eteesi ja kumartavat sinua, sillä sinun oikeat tuomiosi ovat tulleet julki.” (Ilm. 15:3, 4; vrt. Ilm. 19:1, 2.)

Miten Jes. 25:1 opettaa ylistämään Jumalaa?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen G. White, *Tie Kristuksen luo* (2010), s. 9–11.

”Raamattu paljastaa Jumalan luonteen. Jumala itse julistaa ääretöntä rakkauttaan ja sääliään. Kun Mooses rukoili: ’Anna – – minun nähdä kunniasi’, Herra vastasi: ’Minä annan kaiken ihanuuteni käydä sinun ohitsesi’ (2. Moos. 33:18, 19 VKR). Tämä on hänen kunniansa. Herra kulki Mooseksen editse ja sanoi: ’Herra, Herra on laupias Jumala, hän antaa anteeksi. Hän on kärsivällinen, ja hänen hyvytensä ja uskollisuutensa on suuri. Hän on armollinen tuhansille ja antaa anteeksi pahat teot, rikkomukset ja synnit – –.’ (2. Moos. 34:6, 7.) ’Ei hän pidä vihaa iäti, sillä hänellä on halu laupeuteen.’ (Miika 7:18 VKR.) Jumala on anteeksiantava ja laupias (Joona 4:2).

Jumala vetää meitä puoleensa lukemattomin eri tavoin. Hän kertoo itsestään luonnon välityksellä. Hän ilmaisee itsensä ihmiselämän syvimmissä ja hellimissä kiintymyssuhteissa. Nekään eivät kuitenkaan riitä täydellisesti ilmaisemaan hänen rakkauttaan.

Kaikista Jumalan rakkaudenosoituksista huolimatta Paholainen, hyvän vihollinen, on sokaissut ihmisten mielen, niin että he suhtautuvat Jumalaan pelokkaasti ja pitävät häntä vaativana ja anteeksiantamattomana. Paholainen on saanut ihmiset ajattelemaan, että Jumala on ankara ja säälimätön tuomari. Hän väittää, että Luoja vahtii alati ihmisiä voidakseen rangaista heitä heidän tekemistään virheistä. Jeesus syntyi maailmaan meidän keskuuteemme oikaistakseen nämä virheelliset käsitykset ja näyttääkseen Jumalan ääretömän rakkauden.” (TKL2010 6, 7.)

Keskustelunaiheita:

1. Miksi on niin tärkeää tunnistaa, että Jumalan kirkkaus on sidoksissa hänen hyvyteensä? Miten tämä korjaa sellaista kuvaa Jumalan kirkkaudesta, joka korostaa pelkkää voimaa korostamatta hänen rakkauttaan ja luonnettaan?

2. Oletko koskaan kyseenalaistanut Jumalan hyvyyden? Tunnetko ketään, joka on kyseenalaistanut Jumalan hyvyyden sen vuoksi, kuinka ne, jotka väittävät seuraavansa Jumalaa, joskus toimivat, tai yksinkertaisesti kaiken maailmassa olevan pahuuden vuoksi? Miten olet käsitellyt tätä kysymystä itse, ja miten voisit ehkä auttaa jotakuta, joka kamppailee Jumalan hyvyyttä koskevan kysymyksen kanssa? Ks. lisää ensi viikon raamattutunnista.